

מ"ת 51271/06 - מדינת ישראל נגד ליאור מלכה

12 יולי 2017

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מ"ת 51271-06 מדינת ישראל נ' מלכה(עוצר)
לפני כבוד השופטת נאותה בכור
מדינת ישראל המבקרים

נגד
המשיבים
ליאור מלכה (עוצר)

נוחחים:

ב"כ המבקרת עו"ד אסעד
ב"כ המשיב עו"ד ירון פורר
המשיב הובא על ידי שב"ס

החלטה

1. בפני כתוב אישום המיחס למשיב עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ולצדה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים.

2. הצדדים נחלקו בשאלת קיומן של ראיות לכואורה בבסיס הבקשה .

3. על פי המפורט בכתב האישום, המשיב חב חוב כספי לנ' מ' (להלן: "נ'"), שהינו חברו של ג' פ (להלן: "המתלון").

עובד ליום 16.6.17 ביקש נ' להסדיר את תשלום החוב עם המשיב והוריו, בעוד המתلون התקשר למשיב ומשפחתו בשעות הלילה המאוחרות ובעשועת הבוקר המוקדמות, אימם וקילל את המשיב ובני המשפחה.

ביום 16.6.17, סמוך לשעה 08:00 התיצבו נ' והמתלון בפתח חצר ביתו של המשיב ומשפחה. נ' נכנס לפגישה עם הורי המשיב בדבר הסדרת תשלום החוב, בעוד המתلون נותר מחוץ לחצר הבית לדרישת בני המשפחה.

משיכא מתן, אחיו המשיב (להלן: "מתן"), לחצר הבית, קרא לו המתלון, נכנס לחצר, ולאחר דין ודברים קצר -

עמוד 1

החלו השניים בעימות פיזי הכלל אגרופים.

לשמע המהומה - נזעך אבי המשיב החוצה, וביקש להפריד בין המתלון ובניו, בסיווע חבר שהיה במקומם. או אז יצאו מהבית נ' והמשיב והצטרפו לתקרה, כאשר המשיב אוחז בסכין מתקפלת, ניגש מאחוריו גבו של המתלון, ذكر אותו דקירה אחת במרכז הגב בין הצלעות, וכתוואה מכך המתלון התמוטט במקומו.

המשיב ומתן פנו לעבר הבית, בעוד נ' והמתלון עזבו את בית המשיב לרחוב.

עם הגיע המשטרה - פונה המתלון לבית החולים, שם נוקז פצע הדקירה, ולאחר הצטברות מרובה של נזלים בריאה ימנית נותח בחזהו ונתפר בית החזה, והוא אשופז במחלקה לטיפול נמרץ.

עד ליום הגשת כתוב האישום אשופז המתלון בבית החולים במחלקה לטיפול נמרץ.

4. מטעוני המבקרת עולה כי אין מחלוקת כי המתלון נזכר בגבו, וכי בעקבותיה נגרם לו נקב בראשו בעטיו אשופז בבית החולים.

עוד אין מחלוקת כי זרת הדקירה היא במפטן ביתו של המשיב, בחצר ביתו, בו אותרו כתמי דם, כשמדו"ח פעללה של חיים שושנה מיום 16.6.17 - הבחן במתלון בלבד עם נ' ועליו כתמי דם וחולצה שחורה ועליה סימן של דקירה באזורי הגב.

אין מחלוקת כי היה עימות פיזי בין המשיב, מtan ונו' והמתלון מחוץ לבית.

אין מחלוקת כי אבי המשיבלקח סכין מסווג אויל לדרמן מיד המשיב בסיום האירוע.

מהודעתה של מישל בוקובה עולה כי ראתה את הבוחר הצעיר עם חולצה שחורה קצרה, כובע קסקט ומכנס ברמודה, שביקש ממנו להזמין אמבולנס כי נפצע.

הוא גם ראה לה את החולצה עם הדם וקצף. הבוחר השני נ' אמר לה שהמתלון נזכר.

המתלון הזכיר הרים את החולצה והראה לה את חתך של 3 ס"מ והתחיל לצאת דם ובוועות נראה מהריאות, אמר לה שלא תערב משטרת.

בחקירהו של רביב ראובני, חברו של מtan, תאר את השתלשלות האירוע בחצר הבית, תאר את המשיב במקום המתאים למיקום הדקירה, וכן תאר את נפילתו המיידית של המתלון לאחר מכן.

רביב תאר כי מתן כל לא החזיק את הסכין, וחזרשוב על כי המשיב תקף את המתלון מאחור בחצר, קפץ עליו, ונראה שהרבי צ' לו מאחורה, והמתלון נפל.

הוא שלל אפשרות שאחר ذكر את המתלון מאחור ולא היה אחר שעמד מאחורי גבו.

ב' העיד כי מתן החזיק סכין מטבח גדולה של קצבים, אבל ציין בעצמו שהדקירה הייתה באזור הגב והמותן, ולא מדובר באותה סכין שגרמה לדקירה.

אבי המשיב אף הוא העיד כי המשיב החזיק סכין מתקפלת, והעובדה שהמשיב טען כי האב משקר כיון שמנסה לאשפזו בבי'ח לחולי נפש רק מחזקת את המארג הראייתי, לא כל שכן כשבתחלת עדותו טען המשיב שאביו אדם טוב, והחל להעלות טענות כנ"ל רק משהבין כי אביו אמר שאח זבכי.

עוד העיד האב כי המשיב לא רצה לחת לו את הסכין המתקפלת בתחילת, ומסר כי לפעמים מוצא סכינים מתחת לכריות שלו.

האב שלל שמתן היה עם סכין.

על הסcin לא אותרו כתמי דם מבחינה ויזואלית, ולעתה זאת היא נשלחה לבדיקה במטא"ר. גם אם לא ימצאו שרידי דם עלייה - אין בכך להוכיח מארג ראייתי הואיל ויש להתעמק ב"יש" הראייתי לאור כל העדויות הנ"ל.

הריאות מעלות כי המשיב הכה את המתלון מאחור, במקום של הפגיעה, המתלון נפל ונדק מאחור.

נשלה אפשרות כי מי מהנוכחים האחרים ذкар, וכן הסcin נמסרה על ידי המשיב לאביו.

אין מחלוקת בדבר החוב הכספי בין הצדדים, כשהבני משפחת המשיב העידו אודות ההתנהלות למחיקת החוב כלפי נ' .

אם המשיב העידה כי הזמינה את נ' אליהם לבית, בבקשתו שהמתלון ישאר מחוץ לבית וראתה דם אצלו בפה.

אבי המשיב העיד כי המתלון התקשר למשיב ואימ' לעו להחזיר את הכספי, הגם שלא שמע את האימומים, וכי נפגשו בבית עם נ' על מנת להסדיר את החוב.

ב' מעיד כי ראה את סימן הדקירה זהה לא מתאים לסcin המטבח שהחזיק מתן. כמו כן הוא אומר שהוא בהשפט סם מסוג אקסטז'ן.

שולל שרביב עמד מאחורי גבו של המתלון והמשיב כן עמד מאחוריו.

טענות בדבר אכיפה בerrerנית בגין עלי ומלתלון אין מקומן בשלב המעצר, אלא בהליך העיקרי.

5. מטען המשיב עולה כי המשיב הינו בחור צעיר בן 22, לא עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית, אביו מהנדס מכונות ואמא מזכירה בתע"א, שהיא נתן ביחד עם בני משפחתו להתנהלות של סחיטה ואיוםים על רקע חוב כספי של 4500 ל"נ.

נ' נחקר באזהרה במשטרה, אולם לא הוגש נגדו כתב אישום.

נ' הביא את המתלון כגובה, ואין לו קשר לחוב.

עדויות בני משפחת המשיב מעלו כי במשך חדש המתלון מטריד אותם, ודורש מהם את החוב באזומים. גם ביום האירוע המשפחה מקבלת משגשוג שיחות מהמתלון, שדורש את תשלום החוב בשעה 8 בבוקר מתייצבים נ' והמתלון לא תואם או שייחה מוקדמת בביתו של המשיב והמשפחה אומרת למתלון שישייר בחוץ, כי אין לו גישה לעניין, והזמין את נ' לשבת ולדון בחוב.

המתלון נכנס בשלב מסוים לחצר ותווך את מתן בחזית הבית, למtan יורד דם מהפה והוא נחבל. על פי העדויות - המתלון הוא שתווך ראשון את מתן, וכתוואה מכך - יוצאים השאר מהבית.

מדובר באירוע לא מתוכנן שבו באו לתוך ביתו - מבצרו של המשיב, ומתחילה קטטה בחוץ.

איש לא ראה את הדקירה עצמה.

לא ניתן לשולח שהמתלון נזכר טרם יצא המשיב מהבית. יש עדויות שמתן אח兹 סcin מטבח. אף אחד לא אמר שראה סcin אצל המשיב, וגם האב לא ראה אצל סcin או ראה אותו דוקר.

עדותה של מישל לפיה נ' והמתלון ברחו מהמקום כשאמרה שתתקשר למשטרה מעידה כי הם לא התנהלו באופן תקין, אחרת לא היו בורחים.

לא ניתן לדעת מה קרה מהזירה - עד למישל - מרחק של קילומטר.

העובדת שהמתלון נפל לא קושرت זאת בהכרח לדקירה.

כמו כן נמצא חומר חדש قدמם, ואין ראייה לכך שהוא דם. אין ראייה ממתה זה, או של מי הדם. שגム מתן נפצע בעקבות ירידתו דם.

הסכין עצמה נתפסה ע"י השוטר דקוקת לאחר האירוע.

המתלון וכי לא אמרו באותו שלב למשטרה שהדקירות הקשורות למקום, והמשטרה הגיעו למקום כי נ' אמר שהטלפון הנייד שלו שם.

אין סימני דם על הסכין, ולא נעשה חיפוש אחר סכין אחרת, למראות העדויות על סכין מטבח.

הסכין הייתה סגורה ולא פתוחה לפוי עדות האב.

בשלב הקטנה אף אחד לא רואה ביד המשיב סכין.

אין כל ראייה שסבירן זו שימושה לדקירה, ואין ראייה לגבי מתאם בין הסיכון לחדר אצל המתלונן.

אין ח"ד שהכתמים הם דם, לא גלקחו ט"א מהסכין, והמשיב עצמו כופר בהחזקת הסcin שנותפסה.

בהתודעה שנייה אומר כי ככל לא ראה סכין אצל המשיב.

המתלון אומר כי "נפל על שפיז" ולא נשאל איזה שפיז מדובר.

נגד מתן המטלון ונוי אין כתבי אישום, והם שוחררו.

מהודעת רביב ראובני עולה כי נוכח בזירה עוד אדם, שגם הוא תקף את המתלון.

המשיב יצא מהבית שכבר יש מכות בין המתلون למתן,ומי שהחל בתקיפה זה המתلون.

רביב לא זכר לומר היכן עמד המשיב.

לאור האמור - אין ראייה שהסיכון שנטפסה מסווג לדרמן היה שימושה לדקירה, היכן נפגע המתלון, ובאיזה שלב.

יש אירוע אלים לפני שהמשיב יוציא מהבית, אף אחד לא רואהدم או דקירה, ולא ניתן למקם אותה בתוך אוםוחוץ לבית, כל זאת בסיטואציה בה הגיעו השניים לבית המשיב לשוחות אותן.

בחקירתו של מתן עולה כי נחקר באזהרה לפיה ל�� סכין מטבח, וזכיר את המתלוון.

דין והכרעה

.6

(א) עיון בחומר החוקירה בתיק מעלה כי שאלת קיומן של ראיות לכואורה נסובה סביר שתי סוגיות עיקריות שעוניין- טיב הסכין ששימשה לדקירה, זהות הדוקר באירוע נשוא כתוב האישום.

(ב) בנסיבות אלה, בשל דוחק הזמן, טרם התבררו תוצאות בדיקת קיומו של דם על גבי הסכין שנתפסה מבית המשיב במקום האירוע (כמו גם אין בדיקת ט"א עליה), וטיפות דם בכניסה לחצר ביתו של המשיב, ועל כן בשלב זה אין בנזון זה (או בהעדרו) כדי לסייע במאגר הראייתי.

(ג) בנוסף, הויל והמתלוון מאושפז בבית החולים מאז האירוע ועד לעת הזאת באופן שאינו מאפשר קבלת גרטסו- הרי שזו חסירה במאגר הראייתי, למעט אימרתנו מיד לאחר האירוע לשוטר שהגיע למקום כי "**נפל על שפיץ**" (דו"ח פעלולہ של רס"ר גטמן קיריל).

(ד) מהמסמכים הרפואיים בעניינו של המתלוון עולה בברור כי מדובר **בפצע דקירה**, היינו כתוצאה **מחפש חד**, שאף חורר את חולצתו במקום הדקירה.

(ה) אין מחלוקת בדבר הרקע לאירוע, שעניינו חוב כספי של המשיב לנ' , בעטו הזמן נ' לבית הוריו של המשיב על מנת לישב את הסכסוך הכספי ולהסדיר את תשלום החוב. הגיעו לבית ביחד עם המתלוון- נותר המתלוון לעמוד מחוץ לשער הכניסה לבית (דקירה ראשונה של המשיב ש' 61; הودעת יוסי מלכה ש' 8-2; דקירה שנייה של המשיב ש' 75; הודעתה של אילנה מלכה; הודעתה הראשונה של מתן ש' 6-5).

עוד אין חולק כי בשלב מסוים התפתחה קטטה בחצר הבית בין מתן למתלוון, שהובילה עד לפציעתו של המתלוון.

(ו) **עם זאת, מהעדויות עולה מחלוקת בדבר אופן התרחשותה של הקטטה בחצר הבית, כמו גם אודות קיומה של סכין באירוע, דקירת המתלוון, זהותו של הדוקר.**

معدותו של רביב ראובני, חברו של מתן (להלן: "רביב") שנקח אף הוא באירוע, עולה כי הגיע לבוקר האירוע לביתו של המשיב לאחר שראה כי מתן התקשר אליו (הודעה ראשונה ש' 8; הודעה שנייה ש' 4, ש' 7), ומשהיגע בבית- ראה את המתלוון עומד בשער הכניסה לחצר.

לטענתו של רביב - משרהו אותו מתן, יצא לחצר הבית, אולם מיד לאחר מכן נזכר כי היה זה המתלוון שקרה לו יצאת, אז החליפו מתן והמתלוון כמה מילימ, והחלו להתקוטט ביניהם כשהוא עומד לצד ולא מתערב (שם, ש' 13-10).

בהתאם למסתו של רביב - נ' יצא מהבית כמה שניות לאחר פרוץ הקטטה בין מתן למתלוון, ביחד עם אביו של המשיב, וכי המשיב נ' **קפצו מאחורה או מהצד של המתלוון והמתלוון נפל** (עדותו של רביב מיום 19.6.17 ש' 15-20).

במהלך עדותו רביב מדגיש נקודה זו ומוסר כי **המשיב הגיע אל המתלוון מצדו, בין לבדוק ובין ביחד עם נ'** (שם, ש' 24), אך בהמשך מדיק כי נ' עמד מאחורי מתן (שם, ש' 64) בעוד **המשיב תקף את המתלוון** (שם, ש' 32-35).

רביב אף **הדגים בעדותו תנווה של אלכסון מהמותן לבג** (שם, ש' 22-21; חקירה ראשונה ש' 53).

רביב תאר בעדותו כי **המשיב קופץ על המתלוון מאחור ונראה שהוא מרביץ לו מאחוריו אולם מתאר כי "הוא לא עשה יותר מדי ואז הבחר נפל"** (שם, ש' 38-36; הودעה ראשונה ש' 55).

מיד לאחר נפילת המתלוון מתאר רביב כי המשיב רץ בחזרה לתוך הבית (שם, ש' 25).

לאור מה שראה- מאשר רביב כי יכול להיות שהמשיב ذكر את המתלוון (שם, ש' 54-56).

יש לציין כי רביב שולל אפשרות כי מישחו אחר ذكر את המתלוון, הוביל ולא ראה אדם אחר מאחורי המתלוון (שם, עמ' 60-68), ואף מעיד במפורש כי ראה את המשיב מכיה את המתלוון בבעיטות ואגראפים (שם, ש' 65-68).

ב', המתאר כי לפקח חלק בקטטה, ונתן אגרוף על מנת להגן על עצמו (הודעה שנייה ש' 3-4), מעיד אף הוא כי **המשיב עמד מאחוריו המתלוון בזווית** (שם, ש' 6, ש' 14) וכי המתלוון השתריר **מחניקה מאחור של המשיב** (שם, ש' 14-15).

בעדותו מכחיש מתן כי ذكر את המתלוון, או כי החזיק סכין (הודעה ראשונה ש' 32-33; הודעה שנייה, ש' 5, ש' 78), אך מודה כי הכיה את המתלוון על מנת להגן על עצמו לאחר שהמתלוון תקף אותו (שם, ש' 6-5, ש' 72) וכי לאחר שהמתלוון דחף אותו- החזר לו בבוקס לפנים, וכך הchèלה הקטטה (שם, ש' 68-70; חקירה ראשונה של מתן ש' 28).

מתן אף מעיד כי בלהט העצבים נתן למתלוון בוקסים ובעיטות, והוא השיכבו על הרצפה (שם, ש' 30-29).

אף המשיב מכחיש כי החזיק בסכין או כי למתן היה סכין, ומכחיש כי מי מהם ذكر את המתלוון (חקירותו

הראשונה ש' 41, ש' 51, ש' 81-78).

המשיב טוען בחקירתו כי מראה את המתلون תוקף את מתן- התערב בקטטה כדי להגן על מתן, ונתן למתلون אגרוף של דחיפה בחלי (חקירה ראשונה, ש' 13-17; 39; חקירה שנייה ש' 43-46, ש' 48, ש' 50), ומחייב כי עמד מאחורי המתلون במהלך הקטטה (שם, ש' 54).

לモתר לציין כי מכות אלה, מצד המשיב ומתן, מתישבות עם עדותה של מישל בוקובזה, שפגשה במתلون מיד לאחר האירוע, ותארה סימני חניקה על צווארו בצלע אדום חזק, והרבה שריטות בצוואר ובפנים (שם, ש' 26-27), זאת בנגדו למשיב ומתן -עליהם לא נראו סימני מכות (הודעה שנייה של מתן, ש' 76-73).

עוד שולל רביב "במאה אחוז" כי למתן הייתה סכין ביד באירוע (שם, ש' 31-26) ואף זכר כי מתן בשלב מסוים חשב שהוא עצמו נזכר כשראה דם על ידו (שם, ש' 44-43).

יש לציין כי ישנו משקל רב לעדותו של רביב הוואיל ומעבר לעובדה כי היא מתישבת עם עדותו של נ' לעניין מיקומו של המשיב ביחס למתلون באירוע, הרי הוא חברו של מתן, אחיו המשיב, ועל כן הנטיה היא כי יגונן על המשיב, ולא יבקש להפليل אותו.

יאמר מיד כי לא נעלם מעניין ההבדל בין תאור האירוע בשתי הודעותיו של רביב, כשהῳ הדעתה הראשונה תאר את האירוע באופן לאكونי יותר לפיו החלה מריבה בין מתון למתلون ביוזמת המתلون, הורי המשיב ניסו להפריד, ולבסוף נ' ללח את המתلون וביחד הלכו מהמקום (הודעה ראשונה ש' 12-15).

רביב אינו מבקש להציג בתיאורי, כמו העובדה לפיה לא ראה סכין באירוע (הודעה ראשונה ש' 78), אולם כן מעיד אודות תקיפת המתلون ע"י המשיב כמתואר לעיל, מתאר כי המתلون נפל, כמו כן מערב אף את מתן חברו בקטטה בכך שמעיד כי החיזיר מכות למתلون, ומતאר כי מתן היה עצבני (הודעה ראשונה ש' 39, ש' 53, ש' 21).

כמו כן יש לציין כי גרסתו של רביב עולה בקנה אחד עם גרסתם של יתר העדים, הן לגבי אופן התרחשות האירוע והן לגבי העובדה כי הוא עצמו לא היה מעורב בקטטה, ולכל היתר נסה להפריד (הודעה ראשונה ש' 47, ש' 65).

הפער בין גרסאותו של רביב מובן לאור העובדה כי מדובר בחברו הקרוב ובאחיו, ועל כן דוחק הגרסה השנייה המסבירת את המשיב בעבירה- מעידה על דזקה, לא כל שכן מקום בו שתי ההודעות נגבו בسمוך זו לזו (בשעה 14:05 ובשעה 14:56) באופן המפרק חש לתיאום גרסאות או ניסיון לשיבוש הליכי חקירה, לא כל שכן מקום בו מדו"ח הפעולה של רס"ר קיריל גטמן עולה כי האב מסר כי הסcin הייתה סגורה, ובכךiso של המשיב.

(ז) באופן דומה, לעדותו של רביב מצטרפת עדות אביו של המשיב, יוסי מלכה (להלן: "הבא"), שאף הוא מחזק את הראיות כנגד המשיב.

معدותו של האבא עולה כי בעת שישבו בבית ביחד עם נ' ושותחו על הסדרת החוב, ראה לפטע את המתלוון בחצר הבית הולך מכות עם מתן (הודעתה מיום 16.6.17 ש' 20).

הבא מתאר כי ראה את המתלוון מנסה לדחוף את מתן, והגיע על מנת להפריד בין הניצים, ראה כי מתן נפצע בשפה ובפנים, ולבסוף הוציא את המתלוון ונ' מהחצר, והם עזבו את המקום (שם, ש' 23-20).

עיקר עדותו של האבא עניינה בכך שלאחר התגירה שאל את המשיב אם היה בחוץ בעת האירוע, ומשהא חזר השיב לו בחיו- **שאלו אם היה לו משחו ביד. המשיב אישר והראה לו סכין מתקפלת (לדרמן) ומשביקש אותה האבא- סירב המשיב בתחילה לתת לו אותה** (שם, ש' 25-23, ש' 30).

בהמשך, מסר האבא לשוטרים את הסכין הנ"ל כשהתברר לו כי המתלוון נזכר (שם, ש' 28-27; ד"ח פעליה של רס"ר גטמן קיריל).

אליבא עדות האבא- **שאל את המשיב אם יש לו סכין כיוון שידוע שיש לו חרדות, והוא מטופל פסיכיאטרי בשל כך**, וב吃过 כבר נהג למצוא סכינים מתחת לכרית שלו (שם, ש' 34, ש' 44-45).

אף מתן אחיו מזהה את הסכין שנפתחה כazzo שהייתה בabitם, וכן מעיד כי **המשיב מאובחן קלוקה בסכיזופרניה** (הודעה שנייה, ש' 10-9, ש' 81-85).

יוער כי לא ניתן להתעלם ממחדי חקירה בתיק, שעוניים- אי בדיקת ט"א על הסכין, ואי בדיקת סימני דם על בגדי המשיב, שהין אלמנטריות בתיק כגן דא.

עם זאת, גם שמהראיות עולה כי לא נמצא על המשיב סימני דם, ולא נראה סימני דם ויזואלית על הסכין, שנפתחה הרי שהuder ממצאים אלה בזמן שעד להגעת המשטרה למקום אינו בהכרח שומט את הקrukע תחת מארג העדויות הכלול.

(ח) על הקטטה בין המשיב, מתן, והמתלוון העידה אף אלינה מלכה (להלן: "האמא"), שתארה כי בעת שישבו ושותחו עם נ' , שמעו מהומה בחצר, וכשיצאו ראתה את השלושה מתקוטטים, כשבשלב זה - הctrף גם נ' לקטטה , הכה באגרופים ללא אבחנה, וביחד עם האבא- הפרידו את הניצים, וסילקו את נ' ומתלוון מהחצר (הודעתה מיום 16.6.17).

יש לציין כי בהודעתה מסרה כי המשיב ומתן היו נסערים, וכשהתברר לה כי המתלוון נזכר-הנימה כי זה כנראה אחד מבניה שדקר, כי הגם שלא ראתה את הדקירה - ראתה את מתן והמשיב לפותים עם המתלוון

בריב (שם).

(ט) בד בבד עם העדויות הנ"ל קיימת עדותה של מישל בוקובה, שהינה עדה אובייקטיבית, ממנה עולה כי פגשה בני' והמתلون מיד לאחר שיצאו מביתו של המשיב (הודעתה מיום 19.6.17 ש' 5-2), וכשהרים המתلون את חולצתו - ראתה חתך של סכין באורך כ-3 ס"מ, דם, ובזענות כנראה מהאויר בראיות, וכי אמר לה כי המתلون נזכר (שם, ש' 11-6, ש' 19-17; דוח פעולה של מפקח אלכסנדר שטרן).

עוד צינה כי השניהם נראו נסערים ובקשו ממנה שלא לערב משטרה, ואף ניסו לעזוב טרם הגעת הניתנת למקום (שם, ש' 24-20).

יש לציין כי אף האבא תאר כי בעת שסילק את המתلون מהבית- **ראה דם על המותן שלו** (שם, ש' 38).

(ו) עדויות אלה מוכיחות את המסקנה כי דקירתו של המתلون מקורה בקטטה בחצר ביתו של המשיב ולא כפי שניסו המשיב ומתן לטעון - כיילו הדקירה ארעה במועד מאוחר יותר, מחוץ לבית, ובאופן שאינו קשור לאיורע דין (חקירה ראשונה של מתן, ש' 26; חקירה שנייה של המשיב ש' 58, ש' 64).

(יא) **יש לציין כי בנסיבות של יתר המעורבים, עיוון בגרסאותיהם של מתן והמשיב מעלה חשווה ברורה של ערפל והסתירה.**

כך, מתן בהודעתו השנייה מתחמק ממtan פרטיו של רביב, ובכלל המספר הטלפון שלו (שם, ש' 45-31), נוטן הסבר בעיתוי להימצאותם של גז פלפל ושוקר ברכב שלו (שם, ש' 58-65, ש' 67), טוען כי המשיב כלל אינו קשור לריב (חקירה ראשונה ש' 37) בגין גמור ליתר העדויות, הוא אינו מתמודד באופן ענייני עם טענות בדבר ניסיונו לחפות על המשיב ולשאלה האם המשיב ذكر את המתلون עונה "אולי לא נראה לי" (הודעה שנייה, ש' 105, ש' 95-97), לא זוכר אם אחרי האירע ונכנס לבית (שם, ש' 108-109), מזהה את הסcin שמסר האבא לשוטרים כazzo שהייתה בabitם אך אינו יודע לומר למי היא שייכת ואינו יודע להסביר כיצד הייתה בידי המשיב לדברי האבא (שם, ש' 81-85, ש' 91), ומנסה לטעון כיילו המתلون "נפל על משה" (שם, ש' 101).

(יב) באופן דומה - אף בגרסתו של המשיב רב הנסתור על הגלי מוקם בו סותר את גרסת האבא לפיה מסר לידי את הסcin לאחר האירע, מכחיש כי מחזיק סכינים בחדרו, מכחיש קיומה של סcin כלל באירע (חקירה ראשונה ש' 47-44, ש' 73-75; חקירה שנייה, ש' 11-18, ש' 28), ומכחיש כי הסcin הספציפית שנתפסה שייכת לו (שם, ש' 20-22), טוען לראשונה בחקירותו השנייה שהמניע לגרסתו השקירתה של האבא הינו ריב של שנים כיוון שהוא מנסה לאשפז אותו בסוסד סגור לחולי נשף (שם, ש' 33, ש' 39, ש' 35-41).

למעשה המשיב " מגיד לעשות" ומתכחש כלל לכך שהמתلون נזכר באירע, וטוען כי קיבל מכות יבשות (שם,

ש' 83), שלא יכולה להסביר את הדקירה (שם, ש' 85). יש לציין כי על פניו מתגלוות סתיות רבות בגרסת המשיב, ובכלל זה – טענותיו לפיה לא ראה את רביב באירוע כלל בגין העדויות כולל של רביב עצמו (חקירה ראשונה ש' 71), כמו גם טענותיו כי לא ראה אדם נוסף בבית (הכוונה לרביב – נ.ב.) (חקירה ראשונה ש' 21), הכחשתו כי אביו החזק קרש באירוע בגין גירוש האב, נ' והאם (שם, ש' 59), והכחשת מסירת הסכין לאביו, בגין גירושו של האחזרן.

(יג) במקביל לראיות הנ"ל שיש בהן כדי לקשר את המשיב לכואורה למעשה הדקירה, הרי שמהומר הראיות אין די כדי להצביע על דקירתו של המתלון ע"י מי מהמעורבים האחרים, למען מתן:

ב', בנוסף היותו חבר של המתלון ונודר מניע לפגוע בו, אף אין אינדייקציה כי אח兹 בחפש חד בידו, ומלביד אגרופים לא מיוחס לו מעשה נוסף.

רביב העיד על עצמו כי שرك ניסה להפריד באופן שמתישב עם גrustת האבא (הודיעתו ש' 86, ש' 102), גrustתא של האם, גrustתו של מתן (חקירה ראשונה ש' 37), וגרסת המשיב (חקירה ראשונה, ש' 114), ואף נ' – המתאר כי רביב חנק את המתלון- מעד כי אין סיכוי שרביב הוא זה שדקר אותו (הודיעה שנייה, ש' 6, ש' 13) כשבחקירתו הראשונה בכלל טען כי רביב לא רצה להתעורר באירוע (חקירה ראשונה ש' 35-36).

האבא העיד על עצמו כי שהחזיק מקל על מנת להפחיד את המתלון לבב יכנס לבית בעת שהגיע למקום אולם לא עשה בו כל שימוש (הודיעתו ש' 90, ש' 94), כפי שהעדיה גם האמא, והגם שנ' מעד כי האבא הכה באמצעות קרש (הודיעה ראשונה ש' 32; הודיעה שנייה, ש' 17), מיליא – קרש אינו מתישב עם פצע הדקירה של המתלון, ובאירוע עצמו עסק בהפרדה בין הצדדים (הודיעה ראשונה של מתן ש' 12-14; הודיעה שנייה של מתן ש' 93; חקירה ראשונה של המשיב ש' 57).

מתן הוא המעורב היחיד שקיימת אינדייקציה בעניינו להחזקת סcin באירוע ולתקיפת המתלון, סcin מטבח גדול היה בידי בראשית האירוע (חקירה שנייה של נ' , ש' 19) עת יצא מהבית.

האבא שולל כי ראה סcin זו בידו (הודיעתו ש' 98) וכי ראה אותו מכחה את המתלון אך לא משתמש בסcin (שם, ש' 47), וכן – מוסר בעדותו הראשונה כי לא ידעת מי דקר, אבל מתאר כי מתן עמד צמוד למתלון ברגע הדקירה, ראה את סיום התנועה של הדקירה (חקירה ראשונה ש' 48-49) ואף חזר בחקירה השנייה על כי ראה את מתן עומד בצדדים למתלון ועשה תנועה של דקירה אולם בהמשך חקירתו השנייה מתקן ומתאר כי מתן שהביא למתלון אגרוף וכי זו "תנועה של מכחה" (הודיעה שנייה, ש' 9-8).

אף בהמשך עדותו שופך נ' אוור על סוגיה זו כשמעד כי הגם שלא ראה סcin ביד המשיב אלא כאמור ראה סcin קצבים גדולה בידי מתן בתחילת החקירה (חקירה ראשונה ש' 44, ש' 51, ש' 88, ש' 92; חקירה שנייה ש' 19). הרי שמדובר שהסcin שראה בידו של מתן אינה מתישבת עם חתך הדקירה על גופו של המתלון, הויאל ומתאר סcin קצבים ופצע הדקירה הינו באורך 2-3 ס"מ בלבד וכי חתך זה מתישב עם הסcin הקפיצית (לדרמן) (חקירה שנייה ש' 21-23, ש' 25; חקירה ראשונה ש' 93).

(יד) יוער כי העובדה לפיה נ' העיד על עצמו כמי שהיה תחת השפעת סמים - כמו גם המתלוון - באירוע (חקירתו הראשונה, ש' 19, ש' 23) יכולה להסביר את השינוי בගרטסו מ"תנוועה של דקירה" ל"תנוועה של מכאה" בעניינו של מתן, כמו גם העובדה כי הוא העד היחיד שראה סcin קצבים بيדו של מתן.

. 7. בכלל נסיבות אלה, קיימות כנגד המשיב ראיות לכואורה, משקלן ועוצמתן יתבררו במהלך התיק העיקרי, אך אין להטעם מחולשה ממשמעותית שלהן - נוכח החוסר הפורנזי בתיק החקירה, העדויות המתנגשות בנוגע לאופי הקטטה שארעה עד לדקירת המתלוון, הראיות הנוגעות להחזקת סcin גם על ידי מתן כמעורב באירוע מתגלגלו, והנסיבות התמוהות הנוגעות לתפיסת הסcin.

כמו גם אין קשר פורנזי בין סcin שנפתחה לפציעת המשיב, כמו גם בין פצעית המתלוון והסcin שאח兹 מתן.

אין גם עדות לחיפוש סcin אחריו בזירות האירועים.

יש לציין כי גם העובדה לפיה עובר לאירוע סחט המתלוון את המשיב ובני משפחתו ואיים עליהם על רקע החוב הכספי לנו', מחייבת משנה זהירות בבחינת כל העדויות כנגד המשיב.

. 8. לאור האמור, הגעתו לכל מסקנה כי קיימות ראיות לכואורה בעניינו של המשיב, אך בשל חולשתן - מתחייבת העדפת בחינת חלופה מעצר בעניינו של המשיב - על פני מעצרו.

ניתנה והודעה היום י"ח تمוז תשע"ז, 12/07/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בטרם ההחלטה, ובלא להטעם מהעובדה כי המשיב בן 22 נטול עבר פלילי, ובהתאם לקביעתי כי חלה חולשה במאגר הראיות לכואורה, וכן עמדת המבקרת - נדחה הדיון לקבלת تسجيل מעצר שיבחר את החלופה המוצעת ואת המפקחים המוצעים.

טלפון ליצירת קשר עם המפקחים - 054-9248681 ו-054-9248682, מלכה הרצל, מלכה אורלי.

על שירות המבחן להחיש את ערכית תסקירות המעצר - וזאת עד ליום 20.7.17 בשעה 11:30.

מצורנות בית המשפט תשלוח פרוטוקול הדיון לשירות המבחן לצורך יישום החלטתה.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדין באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ז, 12/07/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת